

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

LEGE pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului privind organizarea și funcționarea Corpului de control al Prim-Ministrului, precum și pentru instituirea unor măsuri de îmbunătățire a activității acestuia

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

1. Descrierea situației actuale

Potrivit art. 102 din Constituția României, republicată, Guvernul îndeplinește un rol esențial, de conducere generală a administrației publice, atribuit ce implică și controlul activității acesteia. În realizarea funcției de autoritate de stat, Guvernul asigură urmărirea și controlul aplicării și respectării reglementărilor în domeniile economic și social și al funcționării instituțiilor și organismelor care își desfășoară activitatea în subordinea sau sub autoritatea sa și îndeplinește un rol esențial, de conducere generală a administrației publice, exercitând controlul asupra ministerelor și asupra organelor de specialitate din subordinea sa, potrivit prevederilor art. 15 lit. f), art. 25 lit. l) și art. 26 alin. (1) din *Codul administrativ aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019*, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 53 alin. (1) lit. c) din *Codul administrativ*, ministerele, organe de specialitate al administrației publice centrale aflate în subordinea Guvernului, exercită funcția de control și monitorizare a domeniului de competență, asupra persoanelor fizice sau juridice sau autorităților publice care intră în sfera de reglementare a domeniului de specializare, în limitele competenței legale, prin intermediul compartimentelor ale căror atribuții se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare, aprobat prin ordin al ministrului.

În egală măsură, în contextul accelerării procesului de implementare a programului de guvernare, pe fondul necesității îmbunătățirii instrumentelor juridice și organizatorice, care să servească acestui scop, și al refacerii capacității administrative a instituțiilor statului, Guvernul se preocupă să creeze mecanismele de control care permit identificarea exactă a tuturor problemelor pe care reforma trebuie să le aibă în vedere. Ca atare, se impune adoptarea de urgență a unor măsuri concrete cu privire la exercitarea funcțiilor de control administrativ, care au rol esențial în identificarea cu operativitate a disfuncțiilor din administrația publică, atât în vederea asigurării standardelor de eficiență, eficacitate, transparență și administrare optimă, cât și pentru realizarea unor diagnoze corecte în ce

privește funcționarea administrației publice din România sub coordonarea Guvernului României.

O preocupare privind prevenirea și combaterea corupției a existat încă din anul 2004, când România, prin *Legea nr. 365/2004*, a ratificat Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției, adoptată la New York la 31 octombrie 2003, semnată de România la Merida la 9 decembrie 2003, care stabilește, printre altele, direcțiile pentru promovarea și consolidarea măsurilor pentru prevenirea și combaterea corupției în modul cel mai eficient, a integrității, responsabilității și buneii gestiuni a afacerilor publice și a bunurilor publice.

Prin Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției, s-a mai stabilit, ca fiecare stat parte să elaboreze și să aplice, conform principiilor fundamentale ale sistemului său juridic, politici de prevenire a corupției eficiente și coordonate care favorizează participarea societății și care reflectă principiile de stat de drept, buna gestiune a problemelor politice și bunurilor publice, de integritate, transparență și responsabilitate.

De asemenea, fiecare stat parte va face astfel încât, la nivelul său, conform principiilor fundamentale ale sistemului său juridic, să existe unul sau mai multe organisme însărcinate să prevină corupția, prin mijloace precum aplicarea politicilor stabilite la nivel național.

Caracterul extraordinar și urgent al prezentului act normativ și care vizează interesul public este dat de, cel puțin, următoarele considerente:

I. Un prim argument important îl constituie, lipsa unor mecanisme de control pentru îndeplinirea funcției de control administrativ statuată prin Codul administrativ în sarcina Guvernului, funcție care, este exercitată, în numele prim-ministrului, în calitate de șef al Guvernului, de către Corpul de control al primului – ministru.

Astfel, funcționarea Corpului de control al primului-ministru este reglementată prin *OUG nr. 25/2007*, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul unei singure litere, respectiv lit. g) din art. 1 alin. (1), conform căreia „*Corpul de control al primului-ministru, structură fără personalitate juridică în subordinea primului-ministru, condusă de un secretar de stat, numit și eliberat din funcție prin decizie a primului-ministru, și finanțată prin bugetul Secretariatului General al Guvernului; Corpul de control al primului-ministru controlează și urmărește activitatea ministerelor și serviciilor publice deconcentrate ale acestora, instituțiilor publice din subordinea Guvernului, organelor de specialitate ale administrației publice centrale din subordinea Guvernului, oficiilor, departamentelor, comisiilor, regiilor autonome, companiilor și societăților naționale, societăților comerciale și instituțiilor financiar-bancare cu capital majoritar sau integral de stat; Corpul de control al primului-ministru controlează activitatea instituțiilor publice subordonate autorităților administrației publice locale, cu respectarea dispozițiilor legale privind regimul general al autonomiei locale, precum și organizarea și funcționarea autorităților administrației publice locale*”.

Considerând reglementarea juridică sus precizată, Corpul de control al primului – ministru este o instituție cu un rol important, care contribuie la exercitarea funcției de autoritate de stat a Guvernului și pune în aplicare una din principalele atribuții ale acestuia, respectiv aceea de a urmări și controla activitatea ministerelor și a celorlalte organe de specialitate din subordinea Guvernului. Cu toate acestea, instituția își desfășoară activitatea

doar în baza lit. g), art. 1 alin (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului*, cu modificările și completările ulterioare, reglementare care stabilește o competență materială și funcțională generică, sumară, insuficientă în raport cu rolul și responsabilitatea acestei structuri. Astfel, deși cadrul legal actual presupune efectuarea de verificări pentru realizarea scopului controlului la cel mai înalt nivel executiv, nu sunt prevăzute modalități concrete, norme și proceduri cu caracter normativ, opozabile terților, prin care această activitate trebuie să se desfășoare.

Prin urmare, cu toate că funcția de control administrativ la nivel guvernamental este exercitată de către Corpul de control al primului – ministru, organizarea, funcționarea și competențele acestei structuri sunt reglementate succint, dispozițiile legale în vigoare fiind excesiv de lacunare, fără a acoperi configurarea principalelor trăsături și elementele definitorii ale instituției care, printre altele, îndeplinește un rol important în prevenirea și combaterea corupției la nivelul administrației publice.

Insuficienta reglementare a Corpului de control al primului-ministru generează necesitatea inserării/introducerii unor prevederi referitoare la drepturi, obligații și limite de competență ce revin structurii cu atribuții de control, pe de o parte, și, pe de altă parte, personalului din cadrul acesteia.

Situația actuală a fost generată de modificările repetate ale cadrului legislativ aplicabil structurii de control, după cum urmează:

Prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/01.06.2005 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale*, cu modificările și completările ulterioare, la art. 1 alin (1), s-a stabilit că, în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului, se înființează Autoritatea de Control a Guvernului, structură fără personalitate juridică.

Potrivit art. 3 alin. (1) din actul normativ mai sus menționat, atribuțiile principale ale Autorității de Control a Guvernului (mai târziu redenumită: *Departamentul de Control al Guvernului*) constau în:

„a) exercită controlul administrativ intern privind respectarea prevederilor legale în cadrul aparatului de lucru al Guvernului, în ministere, în celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și la regiile autonome, companiile și societățile naționale sau la societățile comerciale cu capital integral ori majoritar de stat;

b) verifică eficiența și transparența activității administrației publice locale;

c) exercită controlul asupra activității autorităților și instituțiilor publice centrale, stabilit prin sarcină de Guvern sau dispus de primul-ministru;

d) urmărește implementarea politicilor și strategiilor în domeniul controlului;

e) inițiază și avizează proiecte de acte normative în domeniul controlului;

f) face propuneri de reglementare și armonizare a cadrului legislativ privind controlul specific al entităților cu atribuții de control aflate în coordonarea sa, potrivit reglementărilor Uniunii Europene;

g) coordonează și controlează aplicarea de către entitățile cu atribuții de control a prevederilor actelor normative care reglementează controlul și conduita personalului cu atribuții de control;

h) promovează politica de dialog social pe probleme specifice activității de control;

i) verifică sesizările primite de la primul-ministru;

j) propune măsuri de corectare a disfuncționalităților sesizate în activitatea de control, pe care le înaintează primului-ministru sau, după caz, ministerelor de resort;

k) îndeplinește orice alte atribuții stabilite de actele normative în vigoare, cu excepția Legii nr. 477/2004 privind Codul de conduită a personalului contractual din autoritățile și instituțiile publice.”

Denumirea Autorității de Control a Guvernului și ordonatorul principal de credite au fost modificate prin *OUG nr. 25/2007*, după cum urmează: „*Departamentul de Control al Guvernului, structură fără personalitate juridică, preluată din cadrul Cancelariei Primului-Ministru, finanțată prin bugetul Secretariatului General al Guvernului și condusă de un secretar de stat*”. Totodată, în cuprinsul *OUG nr. 25/2007*, la art. 33, s-a modificat și completat *OUG nr. 49/2005* în ce privește atribuțiile Departamentului de Control al Guvernului (fosta Autoritate de Control a Guvernului) și reglementări privind conducerea structurii.

Ulterior, prin *Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 3/2009 pentru modificarea și completarea unor acte normative referitoare la organizarea și funcționarea unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului*, s-a procedat la modificarea *OUG nr. 25/2007* și abrogarea *OUG nr. 49/2005*, act normativ prin care s-a înființat Corpul de control al primului - ministru în subordinea Premierului României. Însă, în baza Deciziei Curții Constituționale nr. 1039/2009, a fost adoptată *Legea nr. 379/17.12.2009 privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2009* ceea ce a condus, implicit, la reîntrarea în vigoare a *OUG nr. 49/2005* cu modificările și completările instituite prin *OUG nr. 25/2007*, act normativ care continuă să-și producă efecte juridice.

După reîntrarea în vigoare a *OUG nr. 49/2005*, cu modificările și completările ulterioare, prin *Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 115/2009 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale*, a intervenit o nouă modificare a *OUG nr. 25/2007*, în sensul schimbării titulaturii din Departamentul de Control al Guvernului în Corpul de control al primului-ministru (modificarea art. 1 alin. (1) lit. g) din *OUG nr. 25/2007*).

Actul normativ sus menționat nu a modificat însă și restul prevederilor din *OUG nr. 25/2007* care vizau Departamentul de Control al Guvernului (art. 33 – atribuții) și nu a modificat nici *OUG nr. 49/2005*, act normativ în vigoare la data publicării *OUG nr. 115/2009*. Totodată, nu s-a inserat în cuprinsul *OUG nr. 115/2009* faptul că, în cuprinsul actelor normative în vigoare, denumirea „*Departamentul de Control al Guvernului se va înlocui cu denumirea Corpul de control al primului-ministru*”.

Din motivele prezentate anterior, în cuprinsul *OUG nr. 25/2007* modificat prin *OUG nr. 115/2009* regăsim atât structura intitulată Corpul de control al primului-ministru (art. 1 alin. (1) lit. g) cât și structura Departamentul de Control al Guvernului (art. 33), fapt

ce generează un paralelism între structurile de control aflate în cadrul aparatului de lucru al Guvernului. Confuzia se extinde și asupra atribuțiilor stabilite în sarcina structurii de control. Astfel, în lipsa modificării titlaturii în toate actele normative în vigoare incidente, atribuțiile precizate la art. 33 din *OUG nr. 25/2007* (prevedere ce a modificat art. 3 din *OUG nr. 49/2005*) apar ca fiind ale unei structuri distincte, respectiv ale Departamentului de Control al Guvernului.

În fapt, la nivelul aparatului de lucru al Guvernului, există o singură structură de control, respectiv Corpul de control al primului-ministru, structură care funcționează în baza *OUG nr. 25/2007* cu modificările și completările ulterioare, a cărei actuală titulatură a fost modificată prin *OUG nr. 115/2009* (din Departamentul de Control al Guvernului în Corpul de control al primului-ministru) și ale cărei atribuții ar trebui să fie cele precizate în *OUG nr. 25/2007* (la art. 33). Însă, din considerentele sus arătate, Corpul de control al primului-ministru nu a preluat atribuțiile prevăzute pentru Departamentul de Control al Guvernului, fapt ce generează un risc major în sensul împiedicării activităților/acțiunilor derulate de Corpul de control al primului-ministru și poate afecta rolul și scopul acestei entități.

Insuficienta reglementare a activității Corpului de control al primului-ministru este de natură să afecteze funcționarea acestei structuri cu atribuții de control administrativ, pe de o parte putând fi vătămat interesul public iar, pe de altă parte, existând vulnerabilități, raportate la emiterea legislației terțiare în materie și, implicit, al actelor întocmite de structura de control.

În plus, reglementarea actuală sumară a acestei structuri fără personalitate juridică nu permite aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (3) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului*, cu modificările și completările ulterioare, respectiv emiterea unei hotărâri de Guvern de funcționare a Corpului de control al primului – ministru, întrucât, potrivit art. 4 alin (3) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative*, cu modificările și completările ulterioare, actele normative date în executarea legilor sau a ordonanțelor se emit în limitele și potrivit normelor care le ordonă.

De asemenea, potrivit art. 13 lit. a) și b) din *Legea nr. 24/2000, cu modificările și completările ulterioare*, actul normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației, scop în care proiectul de act normativ trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel, cu care se află în conexiune iar proiectul de act normativ, întocmit pe baza unui act de nivel superior, nu poate depăși limitele competenței instituite prin acel act și nici nu poate contraveni principiilor și dispozițiilor acestuia.

Acestea sunt și motivele pentru care, de la data intrării în vigoare a *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului* și până în prezent, nu au fost elaborate norme privind funcționarea Corpului de control al primului – ministru.

Prin urmare, se impune adoptarea, de urgență, a unei soluții juridice care să respecte principiile generale de legiferare proprii sistemului dreptului românesc, prin reglementarea organizării și competențelor Corpului de control al primului – ministru printr-un act

normativ cu putere de lege, în vederea întăririi rolului acestei structuri cu atribuții de control administrativ intern general la nivelul administrației publice, urmând ca, ulterior, în baza normei primare să fie adoptată și norma secundară de executare a acesteia.

Pe de altă parte, întrucât în procesul de elaborare a proiectelor de acte normative este necesară sistematizarea și asanarea legislației active, se impune abrogarea expresă a unor dispoziții legale care înregistrează aspecte de contradictorialitate atât cu legislația actuală, cât și cu reglementarea preconizată. În vederea sistematizării, unificării, coordonării și corelării legislației în vigoare aplicabile Corpului de control al primului-ministru, se impune eliminarea elementelor de paralelism și contradictorialitate existente, precum și unificarea cadrului legal pentru organizarea și funcționarea, în condiții optime, a structurii de control.

În sensul celor de mai sus, *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative*, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede la art. 16, următoarele:

„(1) În procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative. Pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizează norma de trimitere.

(2) În cazul existenței unor paralelisme acestea vor fi înlăturate fie prin abrogare, fie prin concentrarea materiei în reglementări unice.

(3) Se supun procesului de concentrare în reglementări unice și reglementările din aceeași materie dispersate în legislația în vigoare”.

Deasemenea, Curtea Constituțională s-a pronunțat în mai multe cazuri, cu privire la necesitatea evitării paralelismelor de reglementare, inclusiv, prin Decizia nr. 731/2019, prin care a reținut că: *„stabilirea în privința aceleiași situații premisă a unor consecințe juridice diferite, care se exclud reciproc, relevă o contradicție în concepția legiuitorului și nu poate fi acceptată”.*

Astfel, *Legea nr. 24/2000*, republicată, cu modificările și completările ulterioare, impune pe de o parte, evitarea oricărui paralelism legislativ și pe de altă parte, armonizarea actelor normative aflate în vigoare, în vederea eliminării paralelismelor legislative deja existente.

În egală măsură, este oportună adoptarea unui act normativ unitar, cu putere de lege, astfel încât structura de control subordonată direct prim – ministrului să își poată desfășura activitatea în condiții de eficiență sporită, în baza unor atribuții clar stabilite în sarcina sa, creându-se, astfel, premisele legale necesare pentru a crește capacitatea instituțională de identificare a disfuncționalităților din administrația publică.

La nivelul Corpului de control al primului – ministru au fost întreprinse demersuri pentru a identifica toate actele normative care au reglementat înființarea, organizarea și funcționarea structurii de control, din 1990 până în prezent. În urma acestei cercetări, au fost identificate un număr de 26 de acte normative la nivel de lege, ordonanță de urgență a Guvernului sau hotărâre de Guvern.

Într-o interpretare generală, toate actele normative sus menționate au statuat în sarcina structurii de control competențe de constatare a încălcării dispozițiilor legale în cadrul aparatului de lucru al Guvernului, ministerelor și autorităților subordonate

Guvernului, precum și în cadrul autorităților administrative. Totodată, o serie de acte normative din cele sus precizate au prevăzut în sarcina structurii de control atribuția de coordonare/monitorizare a celorlalte structuri de control de la nivel central.

Totodată, din analiza actelor normative s-a constatat faptul că, deși anterior au existat perioade când această structură de control a fost reglementată în detaliu (sfera de competență, organizare și funcționare, conducere, atribuții, finanțarea activității, salarizarea personalului etc.), începând cu anul 2010, activitatea Corpului de control al primului – ministru funcționează doar în baza lit. g), art. 1 alin. (1) din *OUG 25/2007*, cu modificările și completările ulterioare.

Din analiza reglementărilor legale anterioare, rezultă situația extraordinară concretizată în lipsa pârgiilor și a unui mecanism de control administrativ al Guvernului care să-i permit exercitarea funcției de control asupra ministerelor și asupra organelor de specialitate din subordinea sa, funcție statuată prin Codul administrativ, act normativ fundamental al statului de drept.

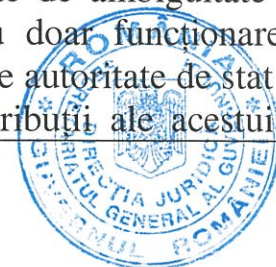
Totodată din analiza aspectelor sus precizate rezultă rolul esențial al Corpului de control al primului – ministru în exercitarea funcției de control administrativ la nivel central, respectiv în identificarea, cu operativitate a disfuncționalităților din administrația publică centrală, rol care, pe cale de consecință, necesită, adoptarea unor măsuri în regim de urgență, care să reglementeze organizarea și funcționarea structurii de control.

II. O altă situație extraordinară care generează necesitatea reglementării imediate a activității Corpului de control al primului-ministru o constituie dificultățile din ce în ce mai crescute în desfășurarea activității structurii de control și care conduc la imposibilitatea finalizării acțiunilor de control și de documentare și, implicit, la imposibilitatea de a valorifica rezultatele verificărilor, respectiv de a informa autoritățile competente despre existența unor disfuncționalități în cadrul administrației publice.

Actualmente, lipsa unor norme, proceduri de control opozabile terților, lipsa de reglementare cu privire la tipurile de control, la drepturile și obligațiile Corpului de control al primului-ministru în cadrul efectuării activităților de control, conduce în mod frecvent, ori la refuzul entităților publice controlate de a pune la dispoziția structurii de control a datelor, documentelor sau informațiilor care vizează obiectivele controlului ori la punerea la dispoziția structurii de control a acestora, cu întârziere, aspecte care generează vulnerabilități cu privire la identificarea, cu operativitate a disfuncționalităților din administrația publică.

Considerând rolul esențial al Corpului de control al primului-ministru în exercitarea funcției de control administrativ la nivel central este absolut necesar ca structurii de control din cadrul aparatului de lucru al Guvernului să îi fie atribuite, cu celeritate, competențe clare și precise care să permită desfășurarea activităților de control în condiții de eficiență sporită.

În contextul sus enunțat, lipsa unei reglementări clare, lipsite de ambiguitate a atribuțiilor Corpului de control al primului-ministru afectează nu doar funcționarea structurii de control ci generează imposibilitatea exercitării funcției de autoritate de stat a Guvernului și de punere în aplicare a uneia dintre principalele atribuții ale acestuia,

respectiv aceea de a urmări și controla activitatea ministerelor și a celorlalte organe de specialitate din subordinea Guvernului.

Având în vedere faptul că, elementele sus-menționate constituie premisele unei situații extraordinare care vizează interesul public, a cărei reglementare nu poate fi amânată, se impune adoptarea de de urgență, a unui act normativ cu putere de lege, în vederea întăririi rolului acestei structuri cu atribuții de control administrativ la nivelul aparatului de lucru al Guvernului.

Neadoptarea imediată a acestui act normative va conduce la imposibilitatea acestei structuri de control de a-și desfășura activitatea în bune condiții, în vederea realizării scopului pentru care a fost înființată de legiuitor.

III. Un alt III-lea motiv pentru reglementarea activității Corpului de control al primului-ministru printr-o ordonanță de urgență, îl constituie Mecanismul de cooperare și verificare (MCV).

Astfel, pentru a remedia deficiențele reformei sistemului judiciar și pentru a combate corupția, la momentul aderării României la Uniunea Europeană în 2007, a fost instituit mecanismul sus menționat.

În vederea îndeplinirii unuia dintre obiectivele de referință ale MCV-ului (respectiv, instituirea măsurilor suplimentare de prevenire și luptă împotriva corupției), Guvernul României a adoptat *Hotărârea nr. 583/2016 privind aprobarea Strategiei naționale anticorupție pe perioada 2016-2020, a seturilor de indicatori de performanță, a riscurilor asociate obiectivelor și măsurilor din strategie și a surselor de verificare, a inventarului măsurilor de transparență instituțională și de prevenire a corupției, a indicatorilor de evaluare, precum și a standardelor de publicare a informațiilor de interes public.*

Strategia națională anticorupție (denumită în continuare „SNA”) reprezintă instrumentul central de prevenire a corupției în administrația publică, atât la nivel național, cât și la nivel local, iar continuarea punerii în aplicare a SNA a fost recomandată prin Raportul Comisiei Europene către Parlamentul European și Consiliul Europei privind progresele înregistrate în România în cadrul Mecanismului de cooperare și de verificare nr. COM(2017) 44/25.01.2017.

Potrivit *Strategiei Naționale Anticorupție 2016 – 2020*, Corpul de control al primului – ministru are, printre altele, responsabilitatea implementării pct. 1 din obiectivul specific 5.3 - *Consolidarea mecanismelor de control administrativ*, respectiv reglementarea unitară a funcției de control administrativ din autoritățile și întreprinderile publice, inclusiv prin consolidarea autonomiei operaționale a structurilor de control intern și alocarea resurselor adecvate.

În acest sens, pentru a răspunde obiectivelor SNA 2016-2020, cu termen de implementare imediat (finalul anului 2020) asumate de Guvernul României, se impune adoptarea, de urgență a unei soluții juridice care să stabilească cu mai multă precizie cadrul legal și structurii cu competențe specifice în verificarea activităților instituțiilor publice și a companiilor de stat din subordinea Guvernului, printr-un act normativ cu putere de lege, în vederea întăririi rolului acestei structuri, urmând ca, ulterior, în baza normei primare să fie adoptată și norma secundară de executare a acesteia.

În considerarea aspectelor mai sus precizate, din perspectiva exigențelor art. 115 alin. (4) din Constituție, motivarea urgenței și a situației extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată, este generată de existența unor dificultăți în desfășurarea și activității Corpului de control al primului-ministru precum și de existența unor paralelisme legislative de natura a afecta atribuțiile și obligațiile structurii de control.

Totodată, în contextul aceluiași exigențe impuse de prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție, situația extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată este generată de lipsa unor pârghii legale și a unor mecanisme de control administrativ care să permită exercitarea funcției de control a Guvernului asupra activității ministerelor și a celorlalte organe centrale de specialitate din subordinea acestuia, funcție statuată prin Codul administrativ aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare.

În egală măsură, promovarea și adoptarea unei Legi privind organizarea și funcționarea Corpului de control al Prim-Ministrului implică o procedură îndelungată, soluție juridică care presupune ca, pe tot parcursul procesului normal de legiferare, instituția să se afle în situația de a nu-și putea desfășura activitatea propriu-zisă de control, având în vedere că, în prezent, întâmpină greutăți foarte mari în îndeplinirea atribuțiilor statuate în sarcina sa prin actuala reglementare precum și în finalizarea actelor de control.

2. Schimbări preconizate

Scopul actului normativ îl constituie, pe de o parte, completarea, consolidarea și unificarea cadrului legal privind organizarea și funcționarea, în condiții optime, a Corpului de control al Prim-Ministrului, iar pe de altă parte, asanarea legislației active în ceea ce privește structura de control prin abrogarea expresă a unor dispoziții legale din *OUG nr. 49/2005* și din *OUG nr. 25/2007*, cu modificările și completările ulterioare, care reglementează aspecte de contradictorialitate cu anumite prevederi legale aflate în vigoare, precum și cu reglementarea preconizată.

Temeiul legal în ce privește asanarea legislației îl constituie prevederile art. 17 din *Legea nr. 24/2000*, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia „în vederea asanării legislației active, în procesul de elaborare a proiectelor de acte normative se va urmări abrogarea expresă a dispozițiilor legale căzute în desuetudine sau care înregistrează aspecte de contradictorialitate cu reglementarea preconizată”.

Prin adoptarea acestui act normativ, structura de control subordonată direct prim – ministrului își va putea desfășura activitatea în condiții de eficiență sporită, creându-se, astfel, premisele legale necesare pentru a crește capacitatea instituțională de identificare a disfuncționalităților din administrația publică astfel cum este aceasta statuată prin dispozițiile art 26 din Codul administrativ, dispoziții care atribuie Guvernului funcția de control asupra ministerelor și asupra organelor de specialitate din subordinea sa.

Actul normativ promovat urmează să mențină competențele de bază, de control și urmărire, ale Corpului de control al Prim-Ministrului, în forma reglementată de *OUG nr. 25/2007*, cu modificările și completările ulterioare, cu luarea în considerare a exigențelor impuse de Codul administrativ, act normativ fundamental al statului.

De asemenea, se menține organizarea Corpului de control al Prim-Ministrului la cel mai înalt nivel al administrației publice centrale, în cadrul aparatului de lucru al Guvernului, poziție care permite structurii de control exercitarea corespunzătoare a funcțiilor sale specifice în raport cu organele de specialitate și celelalte instituții ale administrației publice.

Față de aceste dispoziții, au fost operate o serie de modificări, inclusiv denumirea entității, în acord cu prevederile Constituționale și au fost introduse soluții juridice noi, de natură a consolida eficiența și independența operațională a Corpului de control al Prim-Ministrului, după cum urmează:

I. Consolidarea competențelor de control

Un prim set de prevederi din proiectul de act normativ vizează detalierea competențelor operaționale ale Corpului de control al Prim-Ministrului, incluzând o serie de clarificări terminologice, reguli în baza cărora se desfășoară activitățile de control, explicitarea atribuțiilor de control pentru identificarea posibilelor nereguli, fraude sau alte activități ilicite ce aduc atingere statului de drept și completarea corespunzătoare a dispozițiilor privind modul de valorificare administrativă și judiciară a actelor de control.

În cuprinsului proiectului de act normativ a fost explicitat rolul Corpului de control al Prim-Ministrului, respectiv acela de structură care, în îndeplinirea atribuțiilor care îi revin, desfășoară activități de control administrativ și de monitorizare a activității ministerelor și serviciilor publice deconcentrate ale acestora, instituțiilor publice din subordinea Guvernului, organelor de specialitate ale administrației publice centrale din subordinea Guvernului, oficiilor, agențiilor, departamentelor, comisiilor, regiilor autonome, companiilor și societăților naționale, societăților și instituțiilor de credit cu capital majoritar sau integral de stat.

Totodată, Corpul de control al Prim-Ministrului obiectivelor și proiectelor de investiții, derulate de autorităților administrației publice locale și instituțiilor publice subordonate acestora, finanțate din sume alocate de la bugetul de stat, cu respectarea principiului autonomiei locale.

Precizăm faptul că, activitățile de control desfășurate de Corpul de control al Prim-Ministrului se vor realiza cu respectarea limitelor de competență și autoritate stabilite în sarcina instituțiilor fundamentale ale statului.

În cuprinsul ordonanței de urgență, au fost dezvoltate funcțiile Corpului de control al Prim-Ministrului, respectiv cea de control administrativ, de prevenție și de coordonare metodologică toate având ca scop întărirea rolului structurii, respectiv acela de linie a puterii executive, de apărare a statului împotriva faptelor de natură contravențională/penală ori abateri de natură administrativă, acționând pentru combaterea și prevenirea fraudelor și corupției.

A fost explicitat specificul activității de control a Corpului de control al Prim-Ministrului, avându-se în vedere obiecțiile ridicate de Avocatul poporului în cadrul excepției de neconstituționalitate cu privire la OUG nr. 94/2009 pentru asigurarea continuității activității unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului și admise de Curtea constituțională prin Decizia nr. 1555/2009. Astfel, în exercitarea funcției de control administrativ, Corpul de control al Prim-Ministrului efectuează controale și

verificări documentare, activități ce nu se suprapun și nu aduc niciun fel de atingere – ca natură, finalitate și regim juridic – activităților specifice de audit exercitate de Autoritatea de Audit de pe lângă Curtea de Conturi a României.

În ce privește finalitatea acțiunii de control, facem precizarea că actele de control sunt documente pentru informarea sau valorificarea, după caz, a rezultatelor activității de control, adresate prim-ministrului, entității controlate și entității ierarhic superioare acesteia, sau entității în coordonarea sau sub autoritatea căreia se află aceasta, precum și organului de urmărire penală competent atunci când există indicii cu privire la săvârșirea unei posibile infracțiuni, cu respectarea prevederilor legale incidente.

II. Dezvoltarea funcției de prevenție

Cu scopul preîntâmpinării producerii unor nereguli sau abateri de la legalitate și de a asigura buna funcționare a entităților controlate, Corpul de control al Prim-Ministrului va desfășura activități care vizează urmărirea activității entităților controlate, supravegherea proiectelor și programelor naționale și va proceda la acordarea de sprijin/îndrumare entităților controlate, pe timpul desfășurării activității de control ori la finalizarea acesteia, pentru identificarea de către acestea, a nevoilor/necesității de adoptare a măsurilor eficiente pentru evitarea disfuncționalităților la nivelul entităților.

Latura preventivă a controlului realizat de Corpul de control al Prim-Ministrului poate ajuta entitatea controlată în evitarea, pe viitor, a disfuncționalităților și se poate constitui în exemple de bună practică ce pot fi preluate în activitatea proprie în scopul atingerii obiectivelor și performanțelor instituționale și, pe cale de consecință, a îmbunătățirii activității din administrația publică centrală.

Îndeplinirea acestei funcții și a atribuțiilor corelative ce incumbă acestei funcții se întemeiază pe cadrul legal aplicabil Corpului de control al Prim-Ministrului în prezent, potrivit căruia structura, pe lângă atributul de a controla activitatea administrației publice are și competența de a urmări activitatea entităților publice centrale și locale, cu respectarea limitelor de autonomie impuse de normele incidente.

III. Coordonarea metodologică a structurilor de control de la nivel central (din cadrul ministerelor și autorităților publice centrale)

Potrivit principiului cooperării și coerenței din Strategia Națională Anticorupție 2016 – 2020, instituțiile implicate în prevenirea și combaterea corupției trebuie să coopereze îndeaproape, asigurând o concepție unitară asupra obiectivelor ce trebuie îndeplinite și a măsurilor ce urmează a fi luate.

Astfel, ca element de noutate, prin emiterea unor îndrumări metodologice pentru structurile cu atribuții de control de la nivel central, se va asigura un mecanism unitar de control guvernamental care să permită îmbunătățirea standardelor de funcționare a administrației publice, având în vedere rolul Guvernului în ceea ce privește exercitarea funcției de autoritate de stat, prin care se asigură urmărirea și controlul funcționării instituțiilor și organismelor care își desfășoară activitatea în subordinea sau sub autoritatea sa.

Prin stabilirea în sarcina Corpului de control al Prim-Ministrului a competenței de coordonare metodologică a structurilor de control de la nivel central se creează condițiile unei eficiențe guvernamentale, se asigură o concepție unitară pentru prevenirea și

combaterea corupției și coordonarea eforturilor acestor instituții în sensul evitării paralelismelor în desfășurarea activităților specifice de control și a dificultăților de comunicare interinstituțională.

Subliniem, totodată, faptul că, structura de control din subordinea prim-ministrului a mai avut, în trecut, atribuția de coordonare a corpurilor de control din cadrul ministerelor și a celorlalte instituții din administrația publică centrală (art. 2 alin.(2) lit. g) din *HG nr. 132/2000 pentru organizarea și funcționarea Departamentului de Control al Guvernului*, art. 2 alin. (2) lit. k) din *HG nr. 11/2001 privind organizarea și funcționarea Departamentului de Control al Guvernului*, art. 2 alin. (2) lit. k) din *HG nr. 222/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea Departamentului de Control și Anticorupție al Guvernului*, art. 16 alin (3) din *OUG nr. 64/2003 pentru stabilirea unor măsuri privind înființarea, organizarea, reorganizarea sau funcționarea unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului, a ministerelor, a altor organe de specialitate ale administrației publice centrale și a unor instituții publice*, art. 1 alin (3), art. 3 alin. (1) și art. 7 din *HG nr. 766/2003 privind organizarea și funcționarea Corpului de Control al Guvernului*, art. 2 alin. (4) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2004 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale*, art. 3 alin. (3) lit. e) din *OUG nr. 49/2005*, cu modificările și completările ulterioare, și art. 33 din *OUG nr. 25/2007*, cu modificările și completările ulterioare).

IV. Cooperarea interinstituțională

S-a constatat, în decursul timpului, faptul că, pentru derularea activităților desfășurate de Corpul de control al Prim-Ministrului, în vederea eficientizării acestora și a exercitării funcției de control în condiții optime, este necesară existența unor raporturi de colaborare cu alte autorități și/sau instituții publice cu atribuții în domeniul controlului, inspecției sau auditului, organelor de stat specializate în diverse domenii, în limitele competenței și cu respectarea prevederilor legale care reglementează activitatea acestor structuri.

Această reglementare va permite acordarea de sprijin interinstituțional constând în accesul la informații sau puncte de vedere de specialitate, datele obținute putând fi valorificate în actul de control, cu respectarea cadrului legal incident.

V. Aspecte organizatorice și regimul juridic aplicabil personalului Corpului de Control al Prim-Ministrului

Corpul de control al Prim-Ministrului va funcționa în cadrul aparatului de lucru al Guvernului, organizat ca structură fără personalitate juridică, în subordinea prim-ministrului, finanțat de la bugetul de stat prin bugetul Secretariatului General al Guvernului și va fi condus de un secretar de stat, numit și eliberat din funcție prin decizie a prim-ministrului.

Potrivit competențelor de numire în funcția de șef al Corpul de control al Prim-Ministrului, secretarul de stat, exercită atribuțiile de organizare și funcționare a structurii, în conformitate cu cadrul legal incident.

Proiectul de act normativ prevede faptul că, Corpul de control al Prim-Ministrului își desfășoară activitatea prin funcționari publici, numiți în condițiile legii și prin personal

contractual, fiecărei categorii de personal fiindu-i aplicabile dispozițiile specifice care reglementează raporturile de serviciu sau de muncă.

Totodată, proiectul de hotărâre statuează faptul că, încadrarea personalului, modificarea, suspendarea, încetarea raporturilor de serviciu, respectiv a raporturilor de muncă, se realizează la propunerea șefului Corpului de control al Prim-Ministrului, prin ordin al secretarului general al Guvernului, în condițiile legii.

Organizarea, funcționarea, structura organizatorică și numărul de posturi se aprobă prin hotărâre a Guvernului în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, cu încadrarea în numărul maxim de posturi aprobat pentru aparatul de lucru al Guvernului.

O altă schimbare preconizată o reprezintă schimbarea titlaturii entității din „*Corpul de control al primului-ministru*” în „*Corpul de control al Prim-Ministrului*”, astfel încât, denumirea structurii de control să respecte terminologia statuată prin Constituția României.

Secțiunea a 3-a

Impactul socio-economic al proiectului de act normativ

1. Impactul macro-economic.

Prezentul proiect de act normativ nu are impact macro-economic.

1.¹ Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat

Prezentul proiect de act normativ nu are impact asupra mediului concurențial și în domeniul ajutoarelor de stat.

2. Impactul asupra mediului de afaceri.

Prezentul proiect de act normativ nu are impact asupra mediului de afaceri.

2.¹ Impactul asupra sarcinilor administrative

Prezentul proiect de act normativ nu are impact asupra sarcinilor administrative.

2.² Impactul asupra întreprinderilor mici și mijlocii

Prezentul proiect de act normativ nu are impact asupra întreprinderilor mici și mijlocii.

3. Impactul social.

Prezentul proiect de act normativ nu are impact asupra mediului social.

4. Impactul asupra mediului.

Prezentul proiect de act normativ nu are impact asupra mediului înconjurător.

Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
		3	4	5	6	
1	2	3	4	5	6	7
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care: a) buget de stat, din acesta: (i) impozit pe profit (ii) impozit pe venit b) bugete locale:	Prezentul proiect de act normativ nu are impact asupra bugetului general consolidat					

(i) impozit pe profit c) bugetul asigurărilor sociale de stat: (i) contribuții de asigurări	
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care: a) buget de stat, din acesta: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii b) bugete locale: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii c) bugetul asigurărilor sociale de stat: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii	
3. Impact financiar, plus/minus, din care: a) buget de stat b) bugete locale	
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare	
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare	
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare	
7. Alte informații	Nu au fost identificate
Secțiunea a 5-a	
Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare	
1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ;	La data intrării în vigoare a ordonanței de urgență se abrogă: a) art. 1, art. 3-5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2005 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 17 iunie 2005, aprobată cu modificări prin Legea nr. 411/2005, cu modificările și completările ulterioare; b) art. 1 alin. (1) lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, cu modificările și completările ulterioare.

b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.	Organizarea, funcționarea și structura organizatorică se aprobă prin hotărâre a Guvernului în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, în conformitate cu prevederile art. 1, alin. (3) din OUG nr. 25/2007, cu modificările și completările ulterioare.
1. ¹ Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice.	Nu este cazul.
2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare.	Proiectul de act normativ nu transpune și nici nu implementează un act comunitar.
3. Măsurile normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare europene.	Nu este cazul.
4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene.	Nu este cazul.
5. Alte acte normative și/ sau documente internaționale din care decurg angajamente	Nu există acte și/sau documente internaționale din care decurg aranjamente.
6. Alte informații	Nu au fost identificate

Secțiunea a 6-a

Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

1. Informații privind procesul de consultare cu organizațiile neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate.

Proiectul de act normativ nu are implicații care să necesite consultări cu partenerii sociali.

2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ.

Nu este cazul.

3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative.

Obiectul proiectului de OUG este organizarea și funcționarea CCPM și nu privește în mod direct autoritățile administrației publice locale (conform art. 3 alin. (1) din HG nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative). Cu toate acestea,

<p>Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației, astfel cum rezultă din avizul favorabil înregistrat sub nr. 72540/21.05.2020, a procedat în data de 15.05.2020 la consultarea structurilor ale autorităților administrației publice locale cu privire la proiectul de OUG, nefiind comunicate puncte de vedere din partea acestora.</p>	
<p>4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente</p> <p>Nu este cazul.</p>	
<p>5. Informații privind avizarea de către:</p> <p>a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi</p>	<p>Proiectul prezentului act normativ a fost avizat de Consiliul Legislativ prin avizul nr. 510/2020.</p>
<p>6. Alte informații</p>	<p>Nu au fost identificate.</p>
<p>Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ</p>	
<p>1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ. În cazul proiectului de act normativ sunt incidente prevederile art. 7 alin. (13) din Legea nr.52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată.</p>	
<p>2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice. Proiectul de act normativ nu are impact asupra mediului înconjurător.</p>	
<p>3. Alte informații. Nu au fost identificate.</p>	
<p>Secțiunea a 8-a Măsurile de implementare</p>	
<p>1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente.</p>	<p>Proiectul de act normativ va fi pus în aplicare de către părțile interesate, fără a fi nevoie de înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor celor deja existente.</p>
<p>2. Alte informații.</p>	<p>Nu au fost identificate.</p>

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului privind organizarea, funcționarea și instituirea unor măsuri de îmbunătățire a activității Corpului de Control al Prim-Ministrului, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM-MINISTRU

LUDOVIC ORBAN

